FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON
fremsat den 16. juni 1994 *

Hr. afdelingsformand,
De herrer dommere,

1. Hvilke kriterier skal lægges til grund for afgørelsen af, om svinekød i den fælles toldtarif skal betragtes som værende af *tamsvin* eller af *andre svin*?

2. Dette er i alt væsentligt det spørgsmål, som er forelagt Domstolen af Finanzgericht Düsseldorf som led i en sag, som Walter Stanner GmbH & Co. KG (herefter benævnt »sagsøgeren«) har anlagt mod Hauptzollamt Bochum, angående tarifering ved indførsel af kød fra svin, der lever vildt i Bulgarien.

3. Sagsøgeren indførte mellem november 1983 og marts 1985 flere partier svinekød under betegnelsen »vildsvin type B« fra Bulgarien og anmeldte dem under underposition 0201 A III b), der finder anvendelse for kød af *andre* svin end tamsvin.

4. Da der efter anmodning fra de tyske myndigheder var blevet udført kontrolundersøgelser, hvorved det på grundlag af anatomiske kriterier og en vurdering af farve og smag kunne konstateres, at det pågældende kød kom fra primitive *tamsvin*, der levede vildt, ændrede myndighederne deres oprindelige tarifering og betragtede den indførte vare som henhørende under underposition 0201 A III a) i den fælles toldtarif vedrørende svinekød af *tamsvin*.

5. I sagen anlagt af Stanner er Finanzgericht Düsseldorf på den ene side stillet over for sagsøgerens argumenter for, at det er svinenes *levevis*, der skal lægges til grund for deres tarifering [hvilket ville føre til en tarifering af det omtvistede kød under underposition 0201 A III b)], og på den anden side over for den tyske forvaltnings opfattelse, hvorefter det er deres *zoologiske og genetiske kendetegn*, der her er afgørende [hvilket ville medføre, at det blev tariferet under underposition 0201 A III a)].

* Originalsprog: fransk.

6. Selv om den forelæggende ret hælder til det sidste synspunkt, giver den imidlertid udtryk for tvivl efter en ændring, der er foretaget i de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur, og hvorved det nærmere fastsættes: »Kød af dyr af svineracen, som de kompetente australske myndigheder attesterer som kød af vildtlevende svin fra Australien, betragtes som kød af *andre* svin end af tamsvin.« [1]

7. Det skal her indledningsvis konstateres, at underposition 0201 A III a) og 0201 A III b) vedrører kød, der er fremkommet ved slagtning af levende svin omfattet henholdsvis af underposition 0103 A og 0103 B.

8. Valget står således mellem tarifering som tamsvin og som andre svin.

9. Ifølge Domstolens praksis må det afgørende kriterium ved toldtariferingen af varer som udgangspunkt findes i varernes objektive kendetegn og egenskaber, således som disse fremgår af ordlyden af den fælles toldtarifs position [2].

10. Når det drejer sig om dyr, henviser begrebet *arten* til deres morfologiske og genetiske kendetegn og ikke til en levevis eller måde at opdrætte dem på.

11. Det skal endvidere tages i betragtning, at de forklarende bemærkninger udgør et vigtigt fortolkningselement, som der skal tages hensyn til [3], men at de ikke kan ændre de bestemmelser i den fælles toldtarif, hvis mening og rækkevidde er tilstrækkelig sikker [4].

12. Det bemærkes i den forbindelse, at det i de forklarende bemærkninger vedrørende underposition 0103 B i den affattelse, de havde på tidspunktet for sagens faktiske omstændigheder, præciseredes, at denne

1 — Ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur (KN) (Tarifering af varer) (92/C 34/03) (EFT 1992 C 34, s. 2), min fremhævelse.

2 — Se hertil dom af 26.9.1985, sag 166/84, Thomasdünger, Sml. s. 3001, præmis 13, af 10.10.1985, sag 200/84, Daiber, Sml. s. 3363, præmis 13, af 14.1.1993, sag C-177/91, Bioforce, Sml. I, s. 45, præmis 8, og af 19.5.1994, sag C-11/93, Siemens Nixdorf, Sml. I, s. 1945, præmis 11.

3 — Ovennævnte dom i Thomasdünger-sagen, præmis 14.

4 — Dom af 12.12.1973, sag 149/73, Witt, Sml. s. 1587, præmis 3.

»... *kun* (omfatter) levende svin, der *ikke* er *tamsvin*, f.eks.:

1. vildsvin (...)

2. vortesvin (...), flodsvin (...) og skovsvin (...)

3. hjortesvin (...)

4. navlesvin (...)« [5].

13. Der skal her gøres to bemærkninger: 1) udtrykket »kun« — som ganske vist ikke optræder i den nuværende affattelse af de forklarende bemærkninger — tilsiger en indskrænkende fortolkning af ordlyden af denne underposition, 2) selv om opremsningen ikke er udtømmende, er den dog begrænset til *arter*, der har en vis zoologisk artsejendommelighed, og vedrører ikke deres levevis.

5 — Min fremhævelse.

14. Kommissionen har ganske vist henvist til Domstolens praksis angående pos. 0105 og 0202 i den fælles toldtarif vedrørende henholdsvis »fjerkræ (høns, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns), levende« og »kød (...) af fjerkræ (høns, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns) (...)«, hvorigennem det er fastlagt, »at betragtninger over smagsegenskaberne, salgsprisen eller de zoologiske kendetegn ved fjerkræet ikke i sig selv er afgørende for denne tarifering« [6].

15. Men det drejede sig der om »denne« tarifering, nemlig tarifering af »*fjerkræ (høns, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns)*« [7], dvs. af dyr, der — som Domstolen bemærkede — opdrættes »i landbrugsbedrifter eller industrielle virksomheder« [8], idet måden, hvorpå de opdrættes — der udtrykkeligt var nævnt ved affattelsen af positionen [9] — i det da foreliggende tilfælde var afgørende.

16. Dette er ikke tilfældet, når det centrale kriterium for tariferingen er »arten«, dvs. en kategori, der defineres ved sine morfologiske og/eller genetiske kendetegn.

6 — Dom af 8.12.1970, sag 28/70, Witt, Sml. s. 205, org. ref.: Rec. s. 1021, præmis 6.

7 — Min fremhævelse.

8 — Ovennævnte dom, præmis 5.

9 — O.a.: »Fjerkræ (høns, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns)« hedder i den franske udgave »volaille de basse-cour«, dvs. fjerkræ fra hønsegård, andegård etc.

17. Tariferingen af kød af vildtlevende svin fra Australien kan efter min opfattelse ikke give anledning til tvivl om ovenstående bemærkninger.

18. Indholdet af den forklarende bemærkning hertil er en tilføjelse til de eksisterende forklarende bemærkninger og ændrer dem ikke. Det drejer sig således om et særtilfælde, hvoraf der ikke kan udledes noget generelt kriterium.

19. Når det krævede en særlig forklarende bemærkning for at fastlægge tariferingen af kød af vildtlevende svin fra Australien, skyldtes det utvivlsomt, at fortolkningen alene af underpositionerne i den fælles toldtarif ikke gjorde det muligt at nå frem til en sådan tarifering.

20. Hvordan det end forholder sig, må det konstateres, at der ikke er vedtaget nogen tilsvarende bestemmelse for svin fra Bulgarien. Tariferingen af disse skal derfor ske i henhold til de almindelige bestemmelser i den fælles toldtarif og ikke i analogi med de australske svin.

Forslag til afgørelse

21. Jeg skal derfor foreslå Domstolen at fastslå, at:

»Under underposition 0201 A III b) i den fælles toldtarif kan — da der ikke foreligger en udtrykkelig bestemmelse til hinder herfor — kun tariferes kød af svin, som på grund af deres morfologiske og/eller genetiske kendetegn ikke kan anses for at være tamsvin, idet deres levevis eller måden, hvorpå de opdrættes, er uden betydning.«